

«بررسی خشونت در ادبیات کودک و نوجوان ایران» موضوع پژوهش این گروه بود.

دکتر "حسین شیخ رضایی" با بیان اینکه پژوهش مذکور در محدوده رمان نوجوان صورت گرفته، اظهار داشت در یک دهه اخیر،

__ وجود قهرمان نوجوان

__ استفاده از زاویه دید اول شخص

__ تعداد محدود داستان‌های فرعی

__ حجم تقریبی ۱۲۵ تا ۲۵۰ صفحه

از جمله ویژگی‌های رمان نوجوان بوده است. »

به گفته وی، اخیراً در ادبیات نوجوان به موضوعاتی پرداخته شده که پیش از این، نوعی تابو شمرده می‌شد؛ یکی از این موارد خشونت است.

ایشان پرسشی را مطرح کرد: آیا نشان دادن خشونت در ادبیات نوجوان مجاز است یا مجاز نیست؟ سپس به نظریه‌ای استناد کرد که براساس آن: بود و نبود خشونت نیست که کتاب را نامناسب می‌کند، بلکه مهم نحوه بیان خشونت است. به همین دلیل، برای بررسی این موضوع باید به سؤالات متعددی از جمله تعمدی بودن یا تصادفی بودن خشونت و اینکه برای دفاع از خود بوده یا نه ... پاسخ داد. بر اساس نظر گروه پژوهش، مهم است که درباره علل، نتایج و نشانه‌های خشونت در رمان، در کلاس و به صورت گروهی بحث شود؛ حتی اگر در خود رمان صحبتی درباره آن نشده باشد؛ زیرا طرح پرسش‌ها به‌عنوان چارچوب بررسی و پاسخ به این پرسش‌ها حائز اهمیت است. در مجموع، طرح پرسش و پاسخ درباره مطالب کتاب، روی درک مخاطب از داستان تأثیر گذار است.

در ادامه، اعضا گروه پژوهش شیوه‌های بیان خشونت در رمان‌های "تابستان زاغچه"، "آتشخوارها"، "گل" و "اسم من میناست" از "دیوید آل‌موند" و رمان "ماتیلدا" از "رولد‌دال" را مورد بررسی قرار دادند.